

megen berettiget Paaskønnelse, saa bevirker den Omstændighed, at Alderstillægenes Størrelse hverken beregnes fra Ansættelsesdagen eller fra nogen anden Dag, som har organisk Forbindelse med Erhvervelsen af Alderstillæg, men fra en i denne Sammenhæng tilfældig Dag, at der opstaaer Uligheder, der stærkt nærmer sig til Anomalier, og som ikke kan undgaa at virke forstemmende paa dem, særlig ældre Toldassistenter, hvem det gaar ud over.

Vi skal her nærmere give et Eksempel paa Forholdet:

Toldassistent A. med Anciennitet fra 1ste Marts 1896 har indtil 1ste Marts 1904 været tillagt eet Alderstillæg paa 250 Kr. og fra sidstnævnte Dato to Tillæg à 250 Kr.; fra 1ste April 1904 er 2det Tillæg blevet forhøjet til 300 Kr., og han har altsaa nu ialt 550 Kr. i Alderstillæg.

Toldassistent B. med Anciennitet fra 1ste Maj 1896 har indtil 1ste April 1904 været tillagt eet Alderstillæg paa 250 Kr., der fra sidstnævnte Dato er blevet forhøjet til 300 Kr.; fra 1ste Maj 1904 opnaar han sit 2det Tillæg paa 300 Kr. og har altsaa ialt 600 Kr. i Alderstillæg.

Resultat: A. faar indtil 1920, da de begge opnaar Maksimumslønningen, 50 Kr. om Aaret mindre end B., uagtet A. har større Anciennitet end B.

Af de i Rigsdagen førte Forhandlinger synes det at fremgaa, at Aarsagen til, at Toldassistenterne endnu ikke fuldt ud er bleven ligestillede med Postekspedienterne og Telegrafisterne, maa søges i, at Medhjælper-tjenesten ikke fra alle Sider er bleven helt anerkendt som Assistent-tjeneste.

Det er, som om der er gaaet ud fra, at Toldmedhjælperinstitutionen var oprettet som en Forskole til Toldassistentstillingen, en Forudsætning, der ikke slaar til. Nævnte Institution skabtes derigennem, at Administrationen Tid efter anden, naar der som Følge af den stadig forøgede Handel og Skibsfart var Trang til flere Opsynskræfter, ansatte Medhjælper, fordi dette var forbundet med færre Vanskeligheder end gennem Lovgivningsmagten at faa oprettet flere Assistentposter. Til Slut var ca. $\frac{1}{5}$ af de Funktionærer, der forrettede Toldassistentgæringen, Toldmedhjælper. De lønnedes af den paa de aarlige Finanslove opførte Medhjælpersum og stod i tjenstlig Henseende i et og alt lige med Toldassistenterne.

Toldmedhjælperinstitutionen ophævedes da ogsaa ved Toldvæsenets Lønningslov af 24de Marts 1899, og ved Lovens § 3, sidste Stykke, anerkendtes udtrykkelig Medhjælper-tjenesten som lige berettiget med Toldassistent-tjenesten med Hensyn til Beregningen af Alderstillæg.

Grunden til, at Alderstillægets Forhøjelse til 300 Kr. ved Kontorholdsloven af 29de Marts 1904 ikke fik fuld tilbagevirkende Kraft, kan ikke søges deri, at Ansættelsen som Toldmedhjælper opnaaedes i en pur ung Alder eller efter en kort Kontortjeneste. Gennemsnitsalderen for de i Aarene 1892—1898 ansatte er 25₉ Aar med en Kontoranciennitet af gennemsnitlig 9₁₆ Aar, medens de i samme Tidsrum ansatte Postekspedienters Alder og Anciennitet er resp. 25₉ Aar og 9₁₁ Aar.

Endnu skal vi tillade os at anføre, at det er særlig de ældre Toldassistenter, de som har levet under tidligere Lønningsloves økonomiske Tryk — 5 Aar som Toldmedhjælper paa 800 Kr. og 5 Aar som Toldassistent paa yngste Lønning, 1,000 Kr. ÷ 50 Kr. til pligtig Enkeforsørgelse —, der vil høste Gavn af en Ændring i Lønningsloven, som den her ansøgte, hvorved ogsaa den Uregelmæssighed, at en ældre kan faa mindre Lønning end en yngre ifølge en Lønningslov, hvis Oprykninger er betinget af Ancienniteten, vil blive ophævet.

De Toldassistenter, der er ansatte fra 1ste Maj 1896, vil allerede efter de nugældende Bestemmelser erholde samtlige Alderstillæg paa 300 Kr.; for de Assisterter, der er ansatte fra Maj 1892—April 1896, vil Forskellen være 50 Kr. aarlig, fra Maj 1888—April 1892, 100 Kr., fra Maj 1884—April 1888, 150 Kr. og fra Maj 1883—April 1884, 200 Kr. Samtlige før 1883 ansatte Toldassistenter har opnaaet eller vil opnaa Maksimumslønningen inden Udgangen af 1906.

Merudgiften vil saaledes stadig gaa gradvis nedad, indtil den ved Udgangen af Finansaaret 1919—20 helt vil falde bort; for 1907—08 vil den andrage ca. 24,000 Kr., for 1908—09 ca. 23,000 Kr., for 1912—13 ca. 13,000 Kr. og for 1916—17 ca. 4,000 Kr.